

Unudulmaz Şükür Seyfullayev İmişli rayon orta məktəbini bitirdikdən sonra 1949-1954-cü illərdə M.S.Kirov adına Azərbaycan Dövlət Universitetinin (indiki Bakı Dövlət Universiteti) filologiya fakültəsində təhsil almışdır.

Şükür müəllim 1954-cü ildə universitetdə ali təhsilini başa vurandan sonra doğma rayona qayıdaraq, İmişli şəhərindəki 1 saylı orta məktəbdə 1996-cı ilin aprelinə kimi dil-ədəbiyyat müəllimi işləmişdi. Gənc olmasına baxmayaraq tezliklə rayonda savadlı, qabaqcıl bir müəllim kimi ad-sana sahib olmuşdu. O, özünü Azərbaycan dili və ədəbiyyatının kamal bilicisi kimi tanımaq üçün yavaş, müəllim kollektivinin, şagirdlərin, valideynlərin də dərin hörmətini qazanmışdı. Şükür müəllim hələ tələbəlik illərindən başladığı ədəbi-bədii yaradıcılığını da böyük ilhamla davam etdirirdi. Həmin illərdə orijinal üslubda şeirlər yazan Şükür Seyfullayevin poeziyasından nümunələr "Azərbaycan gəncləri", "Azərbaycan müəllimi", "Ədəbiyyat və incəsənət", "Azərbaycan bədən tərbiyəsi" qəzetlərində dərc olunurdu.

Bir haşiyə. *Atam Cabbar 1941-1946-cı illərdə xidmət etdiyi ordu sıralarından tərxis olunduqdan sonra Qərbi Azərbaycanın Vedi rayonunun Gilanar kəndinə gələndə dedi ki, bizi yurd-yuvamızdan Kür-Araz ovalığına deportasiya edəcəklər. İndidən buradan çıxıb getmək lazımdır. Vətəndən didərgin düşən ailəmə bir müddət Şəmkiyə, sonradan İmişli rayonunda məskunlaşmışdı.*

1966-cı ildə İmişlidə rayon qəzetinin yenidən nəşrə başlaması xəbərini eşitdikdən sonra burda fəaliyyət göstərmək məqsədilə redaktor Cəfər Qarayevə müraciət etdim. O, imzama mətbuat səhifələrindən tanıdığından məni korrektor vəzifəsinə qəbul etdi. İşə təzə başladığımdan əməkdaşlarla tanışlığım yox idi. İlk günlərdən "Qızıl Ulduz" rayon qəzetinə redaktor müavini təyin edilən Şükür müəllim qayğı və diqqətini məndən əsirgəmədi. Bir dəfə

Yeri görünən adam

söhbət əsnasında dedi ki, vaxtilə mən də sizin yaşadığınız Şahverdili kəndində anadan olmuşam, həmkəndliyik. Bundan sonra biz bir-birimizlə həmdəm olduq. Vaxt gəldi hesabat-seçki yığıncağında məni redaksiya ilk partiya təşkilatı katibinin müavini seçdilər. Şükür müəllimin ilk partiya təşkilatının katibi olması münasibətlərimizi daha da doğmalaşdırdı.

Bu minvalla redaksiyada ədəbi işçi, uzun müddət şöbə müdiri, Şükür müəllim redaktor təyin ediləndən sonra isə redaktor müavini vəzifəsində işlədim.

Bunları xatırlamaqla demək istəyirəm ki, atasını erəkən itirən dostum anasının himayəsində halal zəhmətlə böyüyən, saf, vicdanlı, savadlı bir ziyalı kimi rayon ictimaiyyəti arasında böyük hörmət qazanmışdı. İmişlinin ləyaqətli ziyalılarından olan Hatəm Cavadov, Aslan Eminov, Alim Kərim Kərimov, Məmməd Məmmədov, Nəcəfqulu Hüseynov, İbrahim İbrahimov və başqalarını həmişə Şükür müəllimlə bir yerdə görürdük. Onlar elmi-ictimai mövzularda, dünyanın gərdişindən söhbətlər edər, boş vaxtlarını mənalı keçirirdilər. Dostlar xeyirdəşərdə də bir yerdə olurdular. O, rayonda yaradıcı bir insan, dadlı-duzlu şeir, hekayə, felyeton, oçerklər müəllifi kimi tanınmaq üçün, həm də bərk futbol azarkeşi idi...

Bildiyimə görə, Ş.Seyfullayev universitetdə təhsil aldığı illərdə müəllim-professor və tələbələr arasında böyük hörmət qazanmışdı. Şükür müəllim rayonda fəaliyyət göstərirdi vaxtlarda belə, müəllimi professor Abbas Zamanov, tələbə yoldaşları Teymur Əhmədov, Vaqif Vəliyev və başqaları ilə tez-tez zəngləşər, onlarla hal-əhval tutar, məktublaşardı. Professor Abbas Zamanovla daha çox yazışardı, müəllimindən gələn məktubların ardı-arası kəsilməzdi. Abbas müəllim istedadlı tələbəsini universitetdə işləməyə, mövzu götürüb müdafiə etməyə və əsərlərini çap etdirməyə dəvət edərdi. Tələbə yoldaşı Teymur Əhmədov da Şükür Seyfullayevin gələcək taleyi ilə çox maraqlanırdı. O da tələbə yoldaşının yığıb Bakıya gəlməsini, fəaliyyətini bu böyük şəhərdə davam etdirməsini istəyirdi. Hətta bunu ondan təkidlə xahiş edirdi. Lakin ailə vəziyyəti, anasının qocalığı, şəhərdə evinin olmaması, özünün də qəlbində alovlanan arzularına çatmağa imkan vermirdi.

Onun həyatı uşaqlıq çağlarından çətinliklərlə müşayiət olunurdu. Balaca Şükürün beş

yaşı olanda Bakı-İrəvan dəmir yolunda fəhlə işləyən atası İsmət Seyfulla oğlu Seyfullayev qəflətən vəfat etmişdi. O, xadimə işləyən anası Balaqız Orduxan qızı Mirzəyevanın himayəsində böyümüş və təhsil almışdı. Şükürün orta məktəb illəri Böyük Vətən müharibəsinə və sonrakı çətin dövrə təsadüf etmişdi. Özü də həmişə deyirdi ki, o bir tək inəyimiz olmasaydı, ana-bala acından ölərdik. İnəyimizin verdiyi südün hesabına aclıqdan xilas ola bildik. Nə etməli, o zaman hamının vəziyyəti ağır idi. Amma inanırıq ki, çətinliklər arxada qalacaq, xalqın həyat səviyyəsi yaxşılaşacaq.

Bu ümidlərlə yaşayan məktəbli oğlan dərslərinə əlverişli, nizam-intizamı, vətənpərvərliyi ilə yoldaşlarından seçilirdi. Elə bu keyfiyyətlərinə görə də orta məktəbi bitirən kimi onun rayon Xalq Maarif Şöbəsinə katib işləməsinə razılıq verdilər. Bu vəzifədə çalışarkən o, özünü bacarıqlı, işgüzar, tələbkər və savadlı bir kadr kimi göstərmişdi. İlk əmək fəaliyyəti XMS-nin kollektivi tərəfindən bəyənilmiş, bundan sonra onu metodist vəzifəsinə irəli çəkmişdilər.

O zaman ədəbiyyat həvəskarlarının əksəriyyəti Şükür müəllimin ətrafında cəmləşərək qələmə aldıkları hekayə və şeirlərini oxuyar, ondan məsləhət alırdılar. Şükür müəllim rayon qəzetində fəaliyyətə başladıqdan sonra onun bədii yaradıcılığını daha da inkişaf etdirməsinə və ədəbi qüvvələri öz ətrafında birləşdirməsinə əlverişli şərait yaranmışdı.

Şükür Seyfullayev rayon qəzetində redaktor müavini, sonralar redaktor vəzifəsində işlədiyi vaxtlarda qəzetin səhifələrində bir-birindən maraqlı yazıları dərc olunduğundan İmişli camaatı onu böyük həvəslə oxuyur, müəllimin şəxsiyyətinə və ədəbi yaradıcılığına böyük ehtiramla yanaşırdılar.

Şükür müəllim rayon qəzetinə rəhbərlik etdiyi vaxtlarda onun bütün müsbət keyfiyyətləri üzə çıxmışdı. Kollektivə bir ailə kimi baxır, hamıya əlindən gələn köməkliliyi göstərirdi. O, redaksiyada gözəl əhval-ruhiyyə yaradır, adamlara qayğı ilə yanaşırdı. Hər kəsin uğuruna uşaq tək sevən, kədərinə şərik olar, çətinə düşənə qayğı göstərər, dayaq durardı. Eh, onun xeyirxahlığından o qədər danışmaq olar ki...

Universitetdə oxuduğum vaxtlardı. Bir dəfə məni qaşqabaqlı gören Şükür müəllim xəbər aldı ki, Səməd müəllim, niyə kefsizsən?

Dedim ki, tələbənin üç dərdi

varsa, biri kəsinin olmasıdır. Belə olanda mən necə şad ola bilərəm... Şükür müəllim təəcübübləndi:

—Sən ki yaxşı oxuyursan, bəs bu kəsir hardandı?

Əhvalatı danışdım. Dedim ki, Vaqif Vəliyev imtahan vaxtı qrupda bir tələbədən soruşdu ki, "İlliada" və "Odisseya" əsərlərini kim yazıb? Tələbə yoldaşım cavab verə bilmədi. Mən ona kömək məqsədilə cavabını astadan deyəndə, Vaqif müəllim bunu eşitdi və hər ikimizə də qeyri-kafi qiymət verdi.

Şükür müəllim mənə ürək-dirək verdi, dedi fikir vermə düşzələr, Vaqif müəllimlə tələbə yoldaşı olmuşuq, elə bilərəm sözümlü yerə salmaz. Ertəsi gün o, mənimlə Bakıya getdi. Universitetdə Vaqif müəllimlə bir-birini qucaqlayıb çox mehriban görüşdülər. Şükür müəllimin Bakıya gəlişinin səbəbini biləndə Vaqif müəllim o hadisəni xatırlayaraq gülümsündü, kəsir məsələsini dostuna danışdı. Belə mehriban görüş-söhbətdən sonra Şükür müəllimin başqa söz deməsinə ehtiyac qalmadı.

Sonralar da nədəsə çətinə düşəndə redaktoruma müraciət edər, o da köməyini əsirgəməzdi. Cəsarətli rəhbər, gözəl və mehriban dost kimi həmişə köməyimizə çatardı. Şükür müəllimin həm də yaxşı yoldaşlığı vardı. Bir dəfə onunla İrəvana getmişdim. Yol-yoldaşımın şirin, dərin, məzmunlu söhbətlərindən yolu necə gedib-gəldiyimi də bilmədim. Biz orada "Ani" mehmanxanasında yerləşmişdik. Həmin gün "Neftçi" "Ararat"a qalib gəlmişdi. Biz stadionu getmədik, elə mehmanxanadan futbolun gedişini izlədik. "Neftçi"nin qələbəsini dəfələrlə alqışladım. Şükür müəllimin sevincindən ürəyi köksünə sığırırdı. O, tez-tez foyeyə çıxaraq ermənilərə yandıqını verirdi. Həmin gün onun sevinci nəinki otele, heç İrəvana da sığırırdı...

Son dəfə ağır xəstə olanda oğlu İsmətlə evimizə mənə baş çəkməyə gəlmişdi. Təzə kostyumda idi. Bu geyimdə o, çox gözəl görünürdü. O görkəmi, şuxluğu hələ də gözümün qabağından getmir. Mənə ürək-dirək verdi, fikir eləmə, sağalacaqsan, sən yaşayacaqsan, - dedi.

Bir neçə gündən sonra eşitdim ki, gözəl insan, ləyaqətli vətən oğlu Şükür Seyfullayev dünyasını dəyişib. Xəstəliyimlə əlaqədar dəfnində iştirak edə bilmədiyimə görə indi də əzab çəkir, heyflənirəm...

Səməd İSMAYILOV,
İmişli rayonunda çıxan "Xalq sözü"
qəzetinin baş redaktoru.